

0'50 pts.

Visions

de GUERRA
i de RERAGUARDA

HISTÒRIA GRÀFICA DE LA REVOLUCIÓ

EDITORIAL «FORJA» · Ronda Fermín Salvochea, 3
TELÈFON 24647 · LLIBRERIA CATALÒNIA · BARCELONA

Biblioteca Nacional de España

N.º **7** SÈRIE **B**
Actualitats

ALMERIA

VISIONS DE GUERRA I DE RERAGUARDA

reflexa avui una de les més horribles proves de la «no intervenció» nazi. Almeria, un poble estès vora la mar lluminosa i esplendent d'Andalusia, rebé l'empremta brutal de la hostilitat alemanya. No n'hi havia prou amb els crims de l'aviació sobre les poblacions civils d'Euscadi, preparats i realitzats pels militars d'aquesta Alemanya dissortada que sembla complaure's en la guerra; hom hagué de recórrer al bombardeig descarat de l'esquadra, emparant-se en un pretext falsejat d'una manera vil, fàcilment desfet tot seguit pel Govern de la República i, posteriorment, per les declaracions de l'almirall alemany Raeder en un relat fet a Berlín no fa gaires dies.

Aquesta agressió covarda i cruel, no demostra sinó un acarnissament immoderat vers la República Espanyola debilitada per la guerra cruenta que sosté. No es tracta en el cas d'Almeria d'una agressió inconfessada com ho eren les realitzades fins llavors. Fou un acte volgudament hostil que viola rotundament els pactes de la Societat de Nacions i realitzat sense dissimulació a l'empar mateix del pavelló alemany.

El pretext donat pels nazis és la cosa més burda que hom hagi inventat. Adhuc ells mateixos, per boca de l'almirall Raeder, es desmenteixen en donar la versió dels fets que motivaren aquestes sagnants represàlies.

Heus ací la única veritat, comprovada i sostinguda des d'un principi pel Govern de la República:

«El dia 20 de Maig a la tarda, dos avions governamentals realitzaven uns vols d'inspecció sobre Eivissa quan, en passar per damunt del cuirassat «Deutschland» es veieren objecte d'un nodrit foc d'artilleria antiaèria procedent de l'esmentat vaixell. Els nostres pilots repel·liren l'agressió deixant anar sobre el «Deutschland» diverses bombes, dues de les quals caigueren sobre la coberta ocasionant diversos morts i ferits. Pocs dies després l'esquadra alemanya destruïa Almeria com a represàlia del bombardeigament del «Deutschland», pretextant que l'agressió havia començat per part de l'aviació republicana.»

Heus ací, succintament, la veritat dels fets. El «Deutschland», vaixell control, a més de fer foc antiaeri contra la nostra aviació sense que cap motiu ho justificués, mancava als preceptes més fonamentals de la legalitat en fondejar en aigües jurisdiccionals espanyoles i sobretot en una illa com la d'Eivissa que escapava totalment al seu control.

Almeria rebé l'empremta inesborrable de la brutalitat nazi descarregada despietadament sobre els seus habitants. Alguns dels enderrocaments i esvorancs produïts en els edificis per l'artilleria germànica són els que us ofereixen avui les nostres «VISIONS DE GUERRA I DE RERAGUARDA».

Visions

DE GUERRA I DE RERAGUARDA

SÈRIE B. N.º 7

BARCELONA 3 DE JULIOL DE 1937

ALMERÍA

VISIONES DE GUERRA Y DE RETAGUARDIA

refleja hoy una de las más horribles pruebas de la «no intervención» nazi. Almeria, pueblo extendido junto al luminoso y resplandeciente mar andaluz, recibió también el empuje brutal de la hostilidad teutona. No bastaban los crímenes de la aviación sobre las poblaciones civiles de Euzcadi, urdidos y realizados

por los militares de esa Alemania desgraciada que parece solazarse en la guerra; fué preciso recurrir al cínico bombardeo de la escuadra, amparándose en un pretexto falseado de una manera vil, fácilmente desvirtuado por el Gobierno de la República y, posteriormente, por las declaraciones del almirante alemán Raeder en un relato hecho en Berlín hace pocos días.

Esta agresión, cruel y cobarde, demuestra un immoderado encarnizamiento contra la República Española, debilitada por la guerra cruenta que viene sosteniendo. En el caso de Almería no se trata de una agresión inconfesada cual las que se venían cometiendo. Fué un acto voluntariamente hostil que viola los pactos de la Sociedad de las Naciones, y que se realizó sin reparo alguno bajo la protección de la bandera alemana.

El pretexto alegado por los nazis es de lo más burdo que puede uno imaginarse. Ellos mismos, por boca del almirante Raeder, se desmienten al dar la versión de los hechos que motivaron las sangrientas represalias.

He aquí la pura verdad, comprobada y mantenida desde el principio por el Gobierno de la República:

«El día 20 de Mayo, por la tarde, dos aviones gubernamentales realizaban vuelos de inspección sobre Ibiza, cuando al pasar sobre el acorazado «Deutschland» fueron objeto de un nutrido fuego de artillería antiaérea procedente del buque citado. Nuestros pilotos repelieron la agresión dejando caer sobre el «Deutschland» varias bombas, dos de las cuales cayeron sobre la cubierta ocasionando muertos y heridos. Pocos días después, la escuadra alemana destruía Almería en represalia por el bombardeo del «Deutschland», pretextando que la agresión había sido iniciada por la aviación republicana.»

He aquí, sucintamente, la verdad de los hechos. El buque-control «Deutschland», tras disparar sus antiaéreos contra nuestra aviación sin que nada lo justificase, violaba los más fundamentales principios de la legalidad, al fondear en aguas jurisdiccionales españolas y sobre todo en una isla como la de Ibiza que escapaba totalmente a su control.

Almería ha recibido el ataque imborrable de la brutalidad nazi, despiadadamente vertida sobre sus habitantes. Algunos de los derrumbamientos y orificios producidos por la artilleria germánica es lo que os ofrecen nuestras «VISIONES DE GUERRA I DE RETAGUARDIA».

Vista parcial de la ciutat d'Almeria, canonejada per l'esquadra alemanya el 31 de maig. Al fons les muralles de Sant Cristòfol.

Vista parcial de Almería, después del bombardeo por la escuadra alemana el 31 de mayo. Al fondo la muralla de San Cristóbal.

Casa de Socors que fou també
destruïda pels obusos alemanys.

Casa de Socorro destruída tam-
bién por los obuses alemanes.

Una torre destruída...

Lo que ha quedado de la
que fué hermosa villa...

Un interior, on la vida s'escorria tranquil·la i ara és tot desolació i mort.

Rincón íntimo de este hogar donde la vida transcurría apacible y tranquila, la metralla fascista lo ha convertido en antro de desolación y de muerte.

Aquestes ruïnes corres-
ponen a l'edifici del Ban-
co Español de Crédito...

Estas ruinas correspon-
den al edificio del Banco
Español de Crédito...

...i aquestes altres a una
casa dels barris humils.

...y estas otras a un hogar
de los barrios humildes.

Un altre aspecte del
«Banco Español de
Crédito».

Otro detalle del Banco
Español de Crédito.

Una església d'Alme-
ria destruïda pels que
es diuen defensors de
Déu...

Nada escapó a la
barbarie fascista: esta
iglesia fué destruída,
¡oh, paradoja!, por
quienes blasonan de
defensores de Dios...

Una alfar humil, desfeta.

Otro de los muchos hogares
almerienses, destrozado por la
furia de las hordas fascistas.

Enorme esvoranc en una casa...

Enorme boquete en una casa...

Munts de runes, víctimes innocents:
vet ací la «civilització» alemanya.

Hogares reducidos a escombros, con
las consabidas víctimas inocentes:
he aquí una prueba palmaria de la
«civilización» alemana.

Un obús sense esclatar.

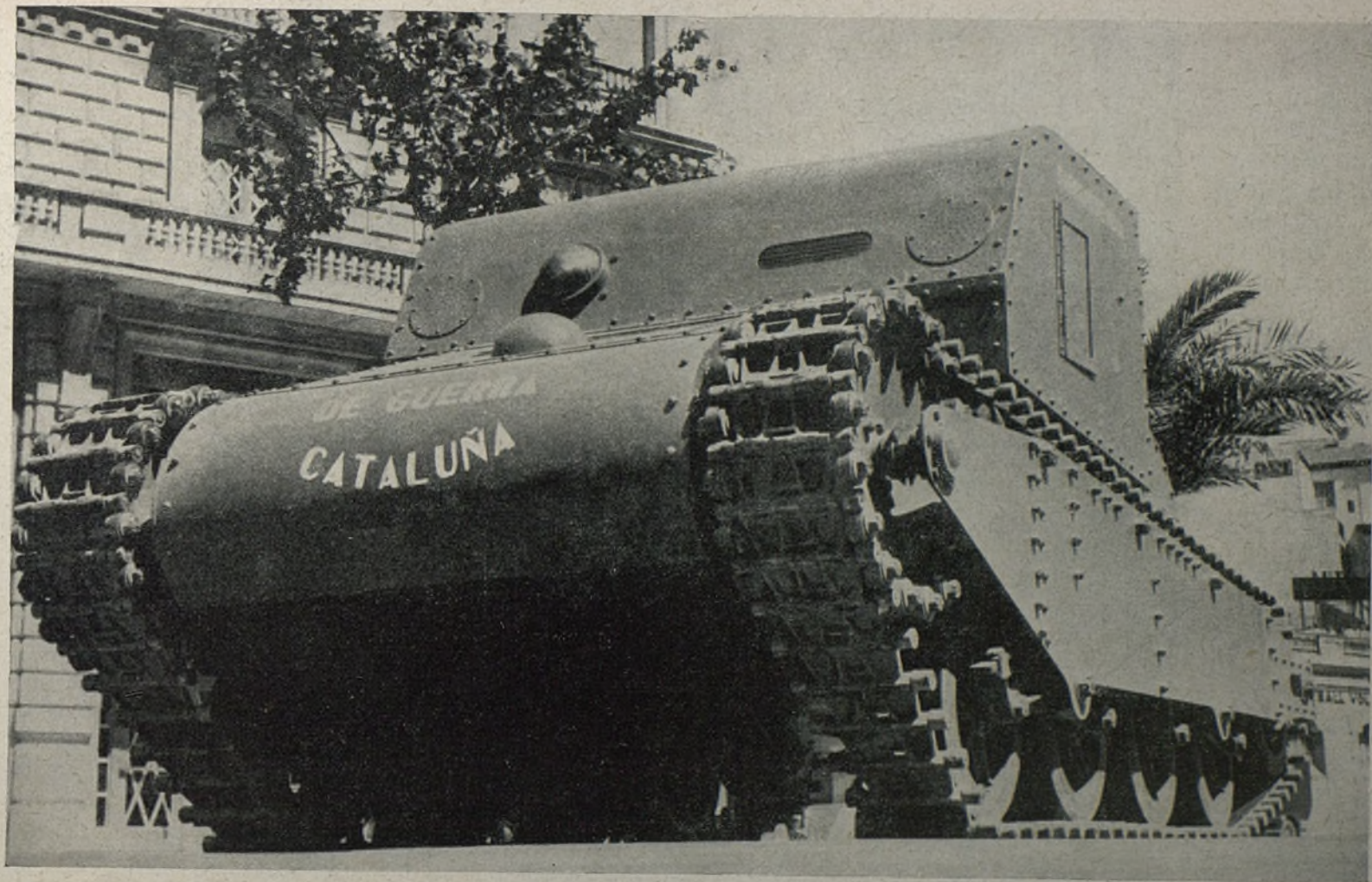
Obús de gran calibre,
que no hizo explosión.

Tot un carrer ha quedat per complet destruït.
Apoteosi de la comèdia de la «no intervenció».

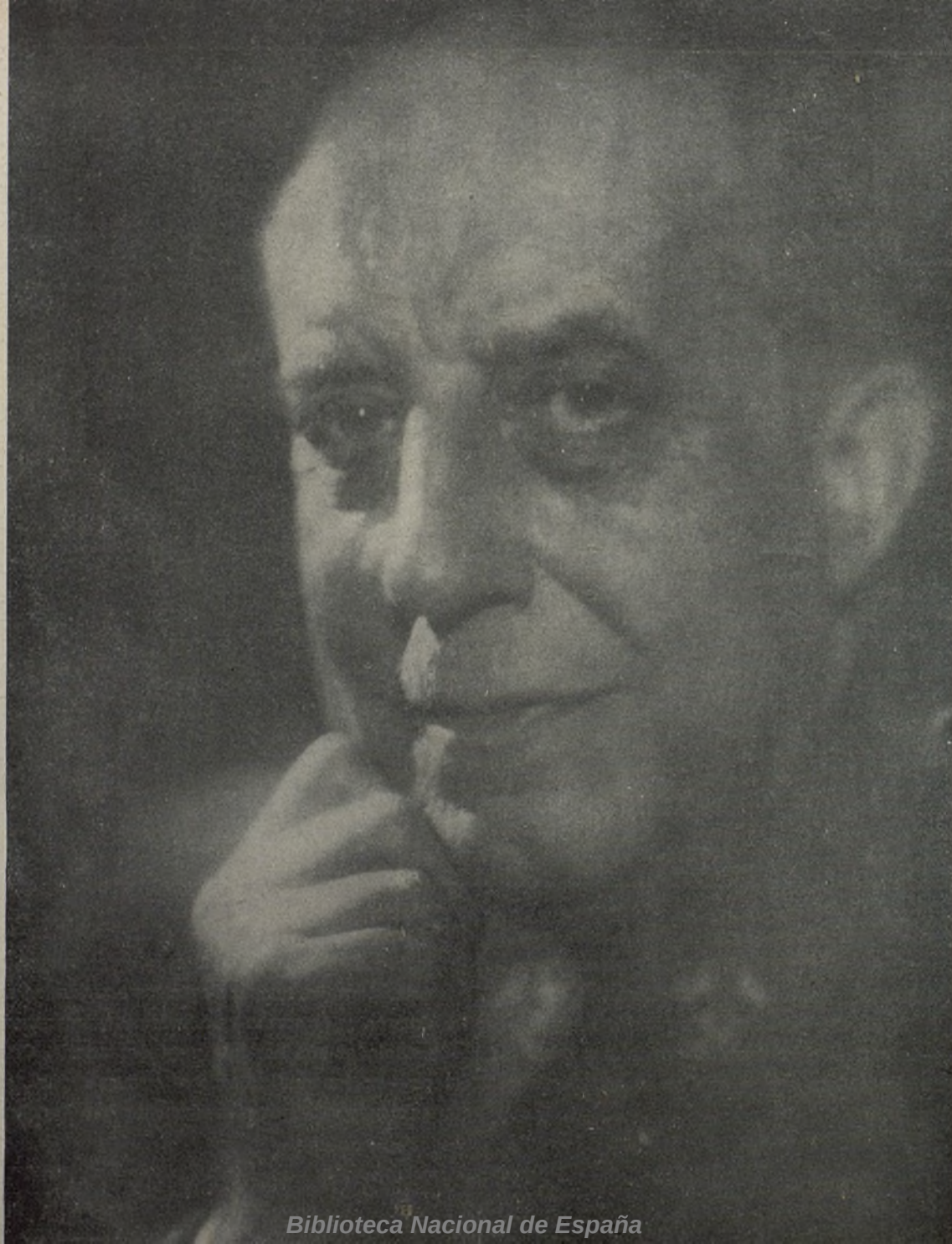
La apoteosis de la gran farsa de la «no intervención» la constituye este barrio destrozado.

«Catalunya no viu la guerra...» — Heus ací una frase que haureu sentit mantes vegades, però que la present fotografia, les nostres actuals activitats al front d'Aragó i l'assil generosament donat als refugiats s'encarreguen de desmentir. Catalunya, —és cert— no ha donat el seu màxim rendiment... Però tots els catalans sabem que no ha estat precisament per culpa seva.

«Cataluña no vive al ritmo de la guerra...» — Esta insidiosa frase os habrá llegado al oído quizá muy a menudo, pero esta fotografía, nuestras actuales actividades en el frente de Aragón y el cariño que venimos dispensando a todos los refugiados son bastante para descartarla. Cataluña, —cierto es— no ha rendido todo lo que es capaz... pero todos los catalanes sabemos sobradamente que la culpa no fué suya.

El Cap de l'Exèrcit
de l'Est, General
Sebastià Pozas, que
organitza el nostre
front d'Aragó per
tal que dongui el
més gran rendiment
en benefici de la
causa antifeixista.

El General Sebas-
tián Pozas, Jefe del
Ejército del Este,
que organiza nues-
tro frente de Ara-
gón para que dé el
más alto rendimien-
to en pro de la
causa antifascista.

